

بیانیه دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست تهدید نظامی آمریکا را باید قاطعانه محکوم کرد و فعالانه علیه آن ایستاد!

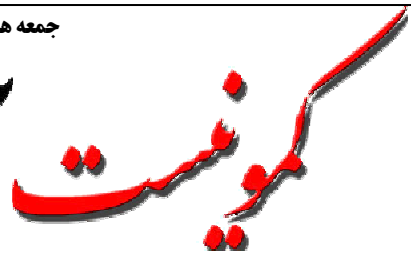
داد نه آمریکا و نه هیچ قدرت دیگری با ماجراجویی نظامی و در جهت منافع ارتجاعی و امپریالیستی خود مسیر مبارزه آنان برای ساقط کردن رژیم اسلامی را منحرف کند.

مستقل از درجه احتمال تحقق حمله نظامی، مردم ایران تهدیدات نظامی آمریکا را جدی میگیرند و باید جدی بگیرند. چنین تهدیداتی، با هر درجه احتمال و به هر شکلی از اشکال که بخواهد عملی شود، در واقع و در عمل نه تهدید علیه جمهوری اسلامی بلکه مستقیماً تهدید علیه جنبش سرنگونی مردم ایران برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی است. چنین تهدیداتی در شرایط

روشن است که دولت آمریکا با توجه به درگیری در شرایط دشوار و پیچیده ای که با جنگ علیه عراق و اشغال آن کشور برای خود بار آورده است، در موقعیتی نیست که بتواند تهدیدات نظامی اش را بشکل تهاجم عراق، در ایران عملی کند. اما نفس تهدید به استفاده از گزینه نظامی، در خدمت همان سیاست قلدری جهانی است که جنگ علیه عراق را برایش براه انداخت.

از طرف دیگر مردم ایران که جنبش سرنگونی توده ای گسترده ای با هدف بزیر کشیدن جمهوری اسلامی بپا کرده اند و مصممند آن را به سرانجام برسانند، از این تهدیدات بیشترین آسیب می بینند و اجازه نخواهند

همزمان با شروع دوره جدید ریاست جمهوری جورج بوش، مقامات دولت آمریکا از جمله خود بوش، مکرراً امکان حمله نظامی به ایران را به میان کشیده اند. روز گذشته نیز جورج بوش در نخستین سخنرانی سالانه دوره جدید ریاستش، در سنای آمریکا، این مساله را مجدداً مطرح کرد. جورج بوش زیر پوشش توپخانه تبلیغی فشرده ای که طی چند روز اخیر حول مضحکه انتخاباتی شان در عراق براه انداخته اند، بیشتر از پیش بر بکارگیری نیروی نظامی در پیشبرد سیاست های دولتش در چهار سال آتی تاکید گذاشت و بر زمینه این تاکید و تهدید، مجدداً از ایران و رژیم آن نام برد.

۸ مارس روز آزادی و برابری

گفتگو با مظفر محمدی

mozafar_mohammadi@yahoo.com

کمونیست: ۸ مارس در ایران بسیار فراتر از گرامیداشت روز جهانی زن است. چه چیزی به این روز برجستگی داده؟ اهمیت برگزاری روز جهانی زن در ایران از چه ناشی می‌شود؟

مظفر محمدی: ۸ مارس یادآور رجوع جوامع بشری به مسئله زن و حقوق برابر زن و مرد است. چیزی که به این مسئله در ایران اهمیت و ویژگی صد چندان داده است شرایط دردناک و غیر انسانی است که زنان در آن به سر می‌برند. در مملکتی که قوانین اسلامی و آپارتاید جنسی بر جامعه حاکم است، در مملکتی که حرمت و شخصیت زنان در همه ابعاد اجتماعی از خانواده تا مدرسه، خیابان، محل کار و زندگی و از کودکی تا ازدواج و کل سرنوشت زن پایمال می‌گردد، در پاسخ به این وضعیت اعتراض و مبارزه زنان پروسه طولانی و سخت و در عین حال دردناکی را تا کنون طی کرده است. ۸ مارس یک فرصت برای جنبش زنان در تداوم این مبارزه است. روز جهانی زن همانطوریکه از نامش پیداست، یک روز اعتراض عمومی و سراسری در سرتاسر جهان علیه بیعدالتی

مظفر محمدی: در ایران جریانات مختلفی دست اندر کار مبارز برای حقوق زن و برگزاری ۸ مارس هستند، وجوه اشتراک و تمایز این جریانات چیست؟

مظفر محمدی: قبل از هر چیز باید بگویم که بیحقوقی زن، تبعیض جنسی و تحقیر و توهین به زنان تا حد آپارتاید جنسی در ایران یک مسئله اجتماعی وسیع و گریبان تک تک زنان را گرفته و در عین حال شرایطی خفت بار و تحقیر آمیز برای مردان و کل جامعه است. به همین

صفحه ۲

قومی عربی تعلق دارد و پیام علاوی و در پی آن یاور، نشانه تلاش آنها برای جلوگیری از انفجاری است، که میتواند کل دولت مستعجل شان را به هوا ببرد. و در هر حال معنی و پیامد شکاف جدید برای مردم جز این نیست که ارتجاع قومی اسلامی حاکم در عراق به اضافه ادامه اشغالگری آمریکا و "متحدان"، جامعه را بیشتر بهم میریزد و شهروندان بیشتری را برخلاف منافع و خواست خودشان بجان هم میاندازد.

واقعیت از قبل آشکاری که در "پروسه انتخابات" آشکارتر شد دست بالا داشتن جریانات اسلامی "شیعه" در مقابل دو جناح دیگر یعنی جریانات اسلامی "سنی" قومی عربی و دو حزب حاکم بر کردستان است. بوش و بلر با دادن امتیاز به جریانات اسلامی شیعه (و به جمهوری اسلامی) در این پروسه،

صفحه ۳

انتخاباتی که عراق را گسیخته تر کرد

فاتح شیخ

fateh_sh@yahoo.com

"انتخابات" یکشنبه ۳۰ ژانویه، جامعه عراق را از آنچه بود گسیخته تر کرد. این واقعت از اولین روز بعد از "انتخابات"، قابل دیدن بود. دوشنبه علاوی و سه شبه عجیل یاور نخست وزیر و رئیس "دولت موقت"، یکی پس از دیگری "پیام وحدت" دادند و احزاب و دستجات مختلف را فرا خواندند که نتیجه شمارش آراء هرچه باشد، برای تشکیل دولت آتی، همه با هم به "دبالوگ" بنشینند! هر دو تاکید کردند که در دولت آتی، جریانات بایکوت کننده "انتخابات" را هم شرکت خواهند داد! (پس این بساط را چرا براه انداختند؟) هر دو مقام و همه روسای

قوم شریک در "دولت موقت"، تاکید کردند که خواهان خروج نیروهای اشغالگر نیستند. چه بهتر از این برای بوش و بلر و چه بدتر از این گواه ادامه سیه روزی مردم عراق!

در پروسه انتخابات، شکاف جدید "شیعه" و "سنی" به شکاف قدیمی ایجاد شده حول مساله کرد در ترکیب ارتجاعی "دولت موقت" اضافه شد و حضرات از عواقب این شکافهای مضاعف آشکارا وحشت کرده اند. باید بیاد داشت که در این معجون قومی اسلامی، علاوی به جناح موسوم به "شیعه" و یاور به جناح مقابل آن یعنی "سنی"

اطلاعیه برگزاری سمینار کمیته مرکزی
و نشست دفتر سیاسی

صفحه ۴

منتشر میشود: ضمیمه کمونیست
مصاحبه با گورش مدرسی درباره تهدیدهای آمریکا

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

بقیه از صفحه ۱

دلیل اعتراض و ناراضی به این شرایط،

اجتماعی و عمومی و همه گیر است. اعتراض و مبارزه زنان برای حقوق انسانی خود نه یک مسئله صنفی یا طبقاتی و یا مربوط به این یا آن گروه خاص اجتماعی، یا این و آن محل کار و زندگی است، بلکه به وسعت سرتاسر جامعه و کل زنان در ایران است. شرایط تحقیر کننده "زن نصف مرد است"، تحمیل حجاب، جداسازی زن و مرد از دبستان تا محلهای کار و حتی وسایل نقلیه عمومی، سنگسار، و دیگر شرایط خفت بار و غیر انسانی موجود، همه زنان را در بر گرفته و تحت تأثیر قرار میدهد. آپارتاید جنسی در ایران مرزهای فقیر و ثروتمند را کارگر و بورژوا را دور زده و زن را به صرف جنسیتش درجه ۲ و اسیر قوانین مردسالار و اسلامی قرار داده است.

اما اگر تبعیض جنسی گریبان همه زنان جامعه ما را گرفته، و درد مشترک همه است، پاسخ به آن یکی نیست. جریانات اجتماعی و فکری و سیاسی گوناگون پاسخهای متفاوتی برای این مساله دارند. و این تمایز در شکل مبارزه و شعارهای آن و در ارائه الگوتاریخ این معضل اجتماعی کاملاً برجسته و عیان است. و این الزاماً به ۸ مارس خلاصه نمیشود و امری روزمره و دائمی است.

برای مثال فمینیسم در ایران هم به عنوان یک پاسخ به مسئله تبعیض جنسی ظاهر میشود اما علیرغم هر گونه شعار رادیکال و ابراز وجود، به سخنگوی جنبش زنان برای رهایی تبدیل نشده است و نمیتواند بشود. فمینیستها خود طیفهای گوناگونی را تشکیل میدهند. از سوسیال فمینیسم تا فمینیسم لیبرال و دمکرات و فمینیسم اسلامی و اخیراً فمینیسم قومی (کردی و ...).

فمینیسم از آنجا که خود یک راه حل واقعی رفع ستم جنسی و نابرابری زن و مرد نیست، به همین دلیل هم

شکل و شمایل اسلامی و قومی و غیره را در خود هضم میکند. گویا صرف زن بودن کافی است تا زن مسلمان و زن کرد و ترک و غیره را توجیه کند. همه اینها در خانواده فمینیسم قرار میگیرند و مشکلی با هم ندارند. علاوه بر آن، مساله زن آن قدر شور است و اعتراض به تبعیض جنسی و آفندر بر حق و عادلانه است که ملی مذهبی ها و طرفداران سلطنت و ناسیونالیستهای مختلف هم به آن عطف توجه دارند تا از قافله عقب نمانند. در میان این جریانات، چپ ها و طرفداران برابری کامل زن و مرد بدون هیچ پسوند و پیشوندی، سرو گردنی بالاترند. این چپ در ابعاد اجتماعی و در رابطه با مسئله زن خواست و آرزوی برابری خواهی زنان را میتواند نمایندگی کرده و نیروی عظیمی را دور خود جمع کند. گرایشات و جریانات دیگر هر کدام چیزی دارند تا به مردم بفروشد. یکی اسلامش را مقدم بر حقوق زن میگذارد و آن یکی قومیتش را به زن شرط میفروشد و بیش یا پس شرط رفع تبعیض جنسی قرار میدهد و خلاصه اما و اگرهایی از این قبیل ...

هر کس به نوعی میخواهد در چارچوب پرداختن به این معضل اجتماعی از آن قبایی برای مذهب و اسلام و قومش بدوزد... و این جدال به ۸ مارس هم کشیده میشود. در حالیکه ۸ مارس یک سنت سوسیالیستی و برابری طلبانه است و جنس و مذهب و قوم نمیشناسد. اساساً معطوف به برابری انسانها و برابری زن و مرد و رفع تبعیض جنسی و استثمار است. اما گفتیم از آنجا که از طرفی بیحقوقی زن تا حد آپارتاید جنسی است و از طرف دیگر فشار اجتماعی زنان قوی است و خطر آن احساس میشود، هر کس و هر جریانی میخواهند به نوعی خود را به آن آویزان کنند. به نظر من علیرغم هر گرایش و جریان فکری و سیاسی باید از این روی آوری استقبال کرد. کسی که میاید و از تبعیض و نابرابری حرف میزند فرض من این است که دردی

دارد و این بخصوص برای زنان دردی عمومی است. این اساس هر گونه برخورد به مساله اعتراض و مبارزه و بطور کلی جنبش زنان است. کمونیستها و حکمتیستها میتوانند و باید در پیشاپیش این جدال عظیم اجتماعی قرار بگیرند و بقیه را به دنبال خود بیاورند. من فکر نمیکنم فمینیسم در شکل و شمایل رادیکال هم تأثیر چشمگیری بر جنبش زنان برای پیشروی بگذارد، کاش میگذاشت. این یک جریان در حاشیه جامعه خواهد ماند، همانطور که در دنیا. چه رسد به آنها یکیک با پسوند متناقض اسلامی و قومی مزینش میکنند. این دیگر خیلی پرت است و در چارچوب تفسیر ریاکارانه امثال شیرین عبادی قرار میگیرد که گویا حقوق انسانی و حقوق بشر با اسلام تناقضی ندارد! باید این ریاکاریها را و این بی ربطیها را به حقوق زن افشا کرد. اما مقدم بر همه چیز پرچمدار رهایی زن شدن و در پیشاپیش جنبش زنان علیه آپارتاید قرار گرفتن است. پرچمدار لغو حجاب اجباری و لغو جداسازیها شدن است. این نه کار فمینیستها و نه ناسیونالیستها و نه طرفداران تاج و تخت و یا ملی مذهبی ها است. اینها هر کدام درد خود را دارند و برابری کامل زن و مرد با افکار و مخیله و فرهنگشان بیگانه است. اینها برابری انسانها را به مذهبشان، به قومیتشان و به منافع طبقاتیشان میفروشند. مردسالاری در تمام ابعاد زشت آن، فلسفه و سنتشان است و دست بردارش نخواهند شد.

کمونیست: چگونه می توان جنبش اعتراضی و آزادیخواهان زنان را در ۸ مارس به میدان آورد؟ این کار چه ملزومات و پیش شرط هایی دارد؟

مظفر محمدی: گفتیم ۸ مارس در شرایط ایران روزی است که فی البداهه بوجود نمی آید، ماقبل و مابعدی دارد. این روز در شرایط ایران، فقط یک روز آفتابی برای گرامیداشت یک سالگرد نیست. بلکه روزها و ماههای قبل از این روز را داریم که

جنبش زنان در جدالی روزمره با رژیم هار قرار داشته است. در خیابان و مدرسه و دانشگاه و در محلهای کار و زندگی جدال زنان و مردان آزادیخواه علیه تبعیض جنسی در جریان بوده است. روشن است کسانی که روز و هفته و ماههای قبل را در راس این اعتراض و مبارزات و جنبش آزادیخواهان بوده اند در این روز هم میتوانند نیرویشان را به میدان بیاورند. از نظر من این پیش شرط از قبل باید حاصل شده باشد. مساله مهم دیگر همانطوریکه در بالا گفتم این است که این روز، روز جدال فرقه ها با هم نیست. روز به میدان آوردن توده هر چه وسیعتر زنان صرفنظر از قوم و زبان و مذهب و شغل و موقعیت اجتماعی و حتی طبقاتی است. این روز روز اعتراض هر زنی است که از حجاب متنفر است، از دخالت مذهب در زندگی ناراضی و عصبانی است، جداسازی زن و مرد را توهین به حرمت انسان چه زن و چه مرد میدانند، از تبعیض جنسی بیزار و خواستار آزادی و برابری و اعاده حقوق انسانی و مدنیت به جامعه است. هر شخصیت و نهاد و تشکل و گروه اجتماعی که این درد را دارد میتواند باید. جمع شدن مردم حول ۸ مارس در خود، احترام به حقوق انسان و اعتراف حتی جناح راست جامعه به بی حقوقی زن است، حال هر جریان و هر کس هر نیتی میخواهد داشته باشد. بگذار مردم و جریانات بیابند و حرف بزنند و حرف ما را بشنوند. جنبش آزادیخواهان زنان و جنبش برابری زن و مرد از این شرکت و استقبال عمومی نفع میبرد. ما مشکلی نداریم به مردم بگوییم چه درست و چه غلط است.

به میدان آوردن هر چه وسیعتر زنان و دختران و مردان آزادیخواه و تشکلهای و نهادهای غیردولتی و اجتماعی، در این روز حول شعار آزادیخواهان و برابری طلبانه، یک شرط موفقیت است و جنبش زنان را علیه آپارتاید جنسی یک گام به

جلو میبرد. زیر سقف ۸ مارس و در میتینگها و مراسمها و صدور قطعنامه و خواستار لغو حجاب اجباری لغو جداسازیها و ممنوعیت اعدام و علیه آپارتاید جنسی... هر چقدر نیرو جمع شود مهم است و خبر آن به جنبش علیه تبعیض جنسی میرسد. نه اسلام به ۸ مارس میچسپد و نه قومگرایی و نه مدافعان با تاج و یا بی تاج استثمار انسان!

۸ مارس علیه استثمار و علیه نابرابری و علیه تبعیض جنسی است. بگذار همه بیابند و به سر این روز قسم بخورند، هر چه بیشتر بهتر. اساس مساله این است که این روز و این ابراز وجود اجتماعی بار دیگر با کمونیستها و سوسیالیستها و چپ ها تداعی شود.

و بالاخره ابعاد بین المللی این مساله است. فعالین جنبش آزادی و برابری زن در خارج از ایران میتوانند در آستانه ۸ مارس و در این روز بار دیگر در ابعاد وسیعی افکار عمومی جهان متمدن را متوجه آپارتاید جنسی در ایران کنند. میشود صدها طومار، قطعنامه و شکایتنامه علیه بیحقوقی زنان در ایران از جانب جنبشهای زنان و مجامع و محافل پیشرو اجتماعی و نهادهای مدافع حقوق بشر تهیه کرد، رژیم ضد زن در ایران را تحت فشار گذاشت و فضایی بوجود آورد که رژیم را از هر گونه سنگ اندازی بر سر راه اجتماعات بزرگ زنان در میادین و پارک شهرها و سالنهای بزرگ باز دارد

رادیو پرتو

پخش اینترنتی
برنامه ها
www.radiop
artow.com

بزودی روی طول
موج کوتاه شروع
بکار خواهد کرد!

به حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست پیوندید!

بقیه بیانیه

امروز ایران و منطقه نه تنها جمهوری اسلامی را تضعیف نخواهد کرد بلکه عملاً به بهبود موقعیت دشوار رژیم، در مواجهه با مردم و اپوزیسیون سرنگونی طلب و به افزایش عمرش خدمت خواهد کرد، همچنانکه جنگ آمریکا علیه عراق و اشغال آن کشور نیز فی الحال به بهبود موقعیت جمهوری اسلامی خدمت کرده است. جمهوری اسلامی تا همینجا هم از این تهدیدات سود برده است و شکی نیست که هر موشکی که آمریکا (و یا اسرائیل) به هر نقطه ای از ایران شلیک کنند مستقیماً به عمر جمهوری اسلامی میافزاید.

در شرایط کنونی هدف دولت آمریکا از تهدیدات نظامی در کنار سازش ها و کنار آمدنهای

آشکارش با جمهوری اسلامی و اسلام سیاسی در عراق که بویژه در پروسه مضحکه انتخاباتی اخیر بی پرده به نمایش گذاشته شد، از یکسو وادار کردن جمهوری اسلامی به سازش و کنار آمدن و عدم مزاحمت برای سیاستهای آمریکا در عراق و منطقه و از سوی دیگر، دخالت در توازن اپوزیسیون جمهوری اسلامی به نفع تقویت جریان راست محافظه کار طرفدار خود، در برابر آلترناتیو چپ و آزادیخواه و برابری طلب است، که کمر به سرنگونی جمهوری اسلامی با اتکا به نیروی مردم بسته است. دولت آمریکا به هر درجه در پام کردن جمهوری اسلامی ریش برد یا نرود، با سیاست تهدید نظامی و گرفتن گارد دخالت نظامی در صحنه سیاست ایران، میکوشد هدف درازمدت تر خود در دشمنی

با مردم و آلترناتیو چپ و گذاشتن بدیل اتکا به آمریکا در برابر مردم را بعنوان هدف مستقیم خود تعقیب کند. درست از این زاویه است که ایستادگی قاطع مردم در برابر این سیاست آمریکا، در عین تشدید مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی، ضرورت و مبرمیت قاطعی پیدا میکند.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست بعنوان یک نیروی مسئول در قبال جنبش سرنگونی خواهی مردم ایران، هرگونه تهدید نظامی آمریکا را شدیداً محکوم میکند و مردم را به ایستادن قاطعانه و با تمام نیرو در مقابل آن فرا میخواند. حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست از همه احزاب و جریانات اپوزیسیون جمهوری اسلامی که مبارزه خود را به نیروی

مردم متکی میدانند انتظار دارد که تهدیدات نظامی آمریکا را با روشنی و قاطعیت تمام محکوم کنند و هر نیرویی که به هر شکل به حمایت از این سیاست قلدرا نه آمریکا برخاسته است را بی چون و چرا افشا و رسوا سازند.

مردم آزادیخواه!

کارگران، زنان، جوانان، ستمدیدگان و محرومان! براترین و فعالانه ترین شیوه محکوم کردن و بلا اثر کردن تهدیدات نظامی آمریکا علیه ایران و هرگونه سیاست قلدری آمریکا، تشدید مبارزه برای سرنگونی رژیم اسلامی به نیروی جنبش انقلابی و خیزش و قیام خود ماست. با سازمان دادن نیروی خود در محلات و مراکز کار و هر جا که هستیم، عرصه را بر جمهوری اسلامی و نیروهای

سرکوبگرش تنگ کنیم و با تنگ کردن روزافزون حلقه محاصره به دور رژیم و ارگانهای سرکوب و اختناق آن روز پایان دادن به عمر ننگینش را نزدیکتر سازیم. ایستادگی در برابر سیاست های ارتجاعی و ضد مردمی آمریکا و اپوزیسیون راست تحت حمایتش، بی تردید از کانال یک مبارزه توده ای وسیع و هماهنگ، یک فشار نیرومند برای ساقط کردن جمهوری اسلامی میگردد. حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست در همه و تک تک این عرصه های نبرد همراه و همدوش شما و در پیشاپیش صفوف شما نبرد خواهد کرد.

دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
۱۵ بهمن ۱۳۸۳ - ۳ فوریه

انتخابات عراق

عراق را با سرنوشت بازهم خطرناکتری مواجه کرده اند. این سازش و پیامدهایش، یادآور سازش چمبرلین با نازیسم هیتلری است؛ اینکه اسلام سیاسی در دو سه

دهه اخیر با استفاده از این کانال چه جنایاتی در ایران و افغانستان و شمال آفریقا و نیویورک و مادرید و همه جا به بشریت تحمیل کرده است ذره ای مساله بوش و بلر نیست. آنها میخواهند استراتژی به کل نشسته شان را، و حضور نیروهایشان در عراق را، به هر قیمت، نجات دهند. تا این لحظه نتیجه شمارش "آرا" هنوز اعلام نشده است، اما از شواهد میتوان نتیجه گرفت که برنده اصلی، جناح اسلامی "شیعه"

و بازنده اصلی مردم عراق است، پیچیدگی مساله در اینست که دو جناح دیگر شریک قدرت هم بازنده اند؛ با این تفاوت که جناح "سنی" قومی عربی با بایکوت "انتخابات" توسط اکثریت آن، دستکم "برگ برنده" ای برای بازبهای آتی در دست خود نگهداشته است، درحالیکه احزاب حاکم بر کردستان با شرکت فعالانه شان به "انتخابات" رونق بخشیدند و خود در عوض بر کرسی آخر بازندگی نشستند. در این میان بوش و بلر از همه بیشتر اعلام موفقیت کردند؛ به تصور اینکه میتوانند این دروغ بزرگ را که با تانکهایشان سوغات "دمکراسی" برای عراق برده اند، به مردم جهان و کشورهایشان بفروشند و در

عین حال جواز ادامه اشغال را از دولت "منتخب" مردم دریافت کنند. جمهوری اسلامی ایران هم واضح است که از خوشحالی در پوست نمیکند. این پیامدها و واکنشهای متضاد، طبیعتاً کشمکشهای گسترده تری است که در چشم انداز خونین عراق بعد از انتخابات قابل دیدن است.

در عراق، "دمکراسی" پیروز نشده است، سناریوی سیاه همچنان "پیروز" است و ادامه خواهد یافت. زندگی مردم و مدنیت جامعه بازهم دستخوش کشمکش تروریسم و اشغالگری آمریکا و انگلیس و اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی خواهد بود. به این دور باطل باید هرچه سریعتر پایان داد. در کردستان عراق، دو حزب

حاکم بجای پاسخگویی به خواست مردم برای برگزاری فرآند، آنها را پای صندوقهای انتخابات کشانند، و در واقع به مسیر خطرناکی کشانند که میتواند به تجدید مشقات و مخاطرات گذشته بینجامد. اما بخواهند و نخواهند حل مساله کرد از راه فرآند، در صحنه سیاست عراق، به یک ضرورت غیرقابل اهمال بدل شده است. این یعنی تعیین سرنوشت سیاسی مردم کردستان توسط خود آنها و نه احزاب مرتجع حاکم، این یعنی اعلام تصمیم به جدایی و تشکیل دولت مستقل یا بازگشت به تابعیت درجه دوم دولت قومی مذهبی حاکم در بغداد. راه حل عادلانه و آزادیخواهانه فرآند برای مساله کرد را باید به نیروی

مردم آزادیخواه متحقق کرد. حزب کمونیست کارگری عراق مضحکه "انتخابات" را فعالانه تحریم و افشا کرد و در مورد عواقب آن هشدار داد. از نظر این حزب، تنها راه خروج جامعه از موقعیت داغان و خونین و پرمشقت فعلی، سازمان دادن و متحد کردن نیروی توده مردم برای مبارزه در راه آزادی و اعاده مدنیت به عراق و برای برگزاری یک فرآند آزاد در کردستان است. اینها اولویتهای فعالیت حزب کمونیست کارگری عراق در این دوره است و در این تلاش و مبارزه رهایی بخش و کمونیستی، حزب حکمتیستها را با تمام توان در کنار خود دارد.

منتشر میشود

فصلنامه "مروارید"

سر دیور: نسرین جلالی

درجه احترام هر جامعه به سالمندان شاخص عمق ارزش های انسانی در آن جامعه است. زندگی شاد، ایمن و خلاق حق تمام سالمندان است. هر کس حق دارد که در دوره سالمندی مستقل از موقعیت مادی خود از بهترین امکانات آموزشی، فرهنگی، زیستی، درمانی و بهداشتی بهره مند گردد.

"مروارید" مجله ای فرهنگی و اجتماعی است که به مسائل سالمندان معطوف است. "مروارید" مجله ای مستقل است که دفاع و حمایت از حقوق سالمندان را در دستور کارش قرار خواهد داد.

از همه کسانی که دفاع از حقوق سالمندان را امر خود میدانند و خود را در این هدف شریک میدانند صمیمانه دعوت میکنم که با این فصلنامه همکاری کنند. به کمک همه شما نیازمندیم.

ایمیل های تماس: morvarid.morvarid@gmail.com و nasrin.jalali@gmail.com

به سازمان جوانان کمونیست - حکمتیست به پیوندید!

اطلاعیه برگزاری سمینار کمیته مرکزی و نشست دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

در روزهای دوم، سوم و چهارم بهمن (۲۳ - ۲۱) ژانویه (۲۰۰۵) سمینار کمیته مرکزی و نشست دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست، با حضور اکثریت بالایی از اعضا و مشاوران کمیته مرکزی حزب، و شماری از اعضا و مشاوران کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری عراق در آلمان برگزار شد.

این تجمع وسیع با سرود انترناسیونال و سپس اعلام یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان آزادی و سوسیالیسم و بیاد منصور حکمت عزیز آغاز شد. سمینار کمیته مرکزی که تاریخ و موضوع آن قبلاً بطور علنی اعلام شده بود با افتتاحیه کورش مدرسی لیدر

حزب درباره اینکه این سمینار به چه چیز میخواهد جواب بدهد، کار خود را شروع کرد. او با اشاره به نمونه هایی از حاصل کار و فعالیت شایان تحسین کادرها و اعضای حزب در داخل و خارج در دوره گذشته، تاکید کرد که حزب حکمتیست موجودیت سیاسی و سازمانی خود را در جامعه تثبیت کرده است و زمان آن فرارسیده که رهبری حزب درباره جبهه های اصلی مبارزه پیش رو و اولویت های دوره آتی خود به بحث و تبادل نظر بنشیند و با اشتراک هرچه فشرده تر در افق و اولویت فعالیت های آتی تعرض سیاسی و عملی موثری را در راستای سرنگونی جمهوری اسلامی سازمان دهد. موضوع روز اول سمینار اوضاع سیاسی ایران، مساله سرنگونی جمهوری اسلامی و سیاست حزب کمونیست کارگری - حکمتیست بود. در این میحث ابتدا این رفقا به ترتیب سخنرانی کردند:

- رحمان حسین زاده با

عنوان: اوضاع سیاسی ایران و نقشه مرحله بندی شده ما
- فاتح شیخ با عنوان: آرایش جدید احزاب سیاسی اپوزیسیون در ایران
- مهرنوش موسوی با عنوان: مساله رهبری در سیاست
- کورش مدرسی با عنوان: "جنبش سرنگونی": پیروزی - رهبری

سپس شرکت کنندگان در سمینار وسیعاً و فعالانه در بحث دخالت کردند و نقطه نظرات خود در زمینه موضوع بحث را مطرح ساختند.

موضوع روز دوم سمینار اولویت های حزب بود. سخنرانان این مبحث نیز به ترتیب کورش مدرسی با عنوان اولویت های حزب، فاتح شیخ با عنوان مولفه های اصلی حزب سیاسی کمونیستی بانفوذ و قدرتمند در این دوره، ایرج فرزاد و رحمان حسین زاده به ترتیب زیر عنوان اولویت ها و سازمان حزب بودند. این مباحث با دخالت فعال شرکت کنندگان سمینار ادامه

داشت.

لازم به ذکر است که یک محور بحث هر دو روز سمینار اوضاع سیاسی متحول عراق و نقش و موقعیت حزب کمونیست کارگری عراق بود. در کنار دو موضوع اصلی سمینار دو ورکشاپ نیز درباره تلویزیون پرتو و مسائل مالی حزب برگزار گردید.

در خاتمه دو روز تبادل نظر فشرده کورش مدرسی در بخش پایانی سمینار بر حضور فعال حزب در عرصه های اصلی مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی، تقابل با اپوزیسیون راست، سازمان حزب و همکاری نزدیکتر و فعالانه تر با حزب کمونیست کارگری عراق و همچنین بر ضرورت تبدیل سریع نتایج سمینار به اسناد مصوب حزبی تاکید گذاشت.

روز سوم دفتر سیاسی حزب در ادامه سمینار کمیته مرکزی نشست یگروزه ای با شرکت اکثریت اعضای دفتر سیاسی و با حضور شمار

زیادی از اعضا و مشاوران کمیته مرکزی هر دو حزب حکمتیست و حزب کمونیست کارگری عراق برگزار کرد. در این نشست پس از ارائه گزارشی از سوی لیدر حزب و بحث حول آن، اعضای دفتر سیاسی بر تصویب هرچه سریعتر اسناد مرتبط با مباحث سمینار دوروزه و بر سروسامان دادن سریع به کارکرد دفتر سیاسی بعنوان یک ارگان رهبری حزب تاکید گذاشتند. نشست همچنین کمیسیونی مرکب از رفقا آذر مدرسی، رحمان حسین زاده، ثریا شهبابی، ایرج فرزاد و فاتح شیخ انتخاب کرد که با اختیار تام در همکاری با کورش مدرسی و بر اساس اصلاحات پیشنهادی کورش مدرسی و کمیسیون، متون اسناد حزب سیاسی را به تصویب نهایی برسانند.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۸ بهمن ۱۳۸۳ - ۲۷

نه آپارتاید جنسی نه حجاب اجباری
آزادی و برابری

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
www.hekmatist.com

www.hekmatist.com

تغییر ساعت و روز برنامه تلویزیون پرتو

برنامه های پرتو روزهای چهارشنبه ساعت ۷:۳۰ تا ۸:۳۰ شب به وقت تهران (۵ تا ۶ بعدازظهر به وقت اروپای مرکزی و ۲ تا ۳ صبح به وقت امریکای غربی) از شبکه کانال یک روی ماهواره تکه استار ۱۲ پخش میشود. این برنامه پنجشنبه ها ساعت ۷:۳۰ تا ۸:۳۰ صبح تهران مجدداً پخش میشود.

برنامه پرتو را روی سایت آن نیز قابل مشاهده است: <http://www.hekmatist.com/parto/>

مرگ بر جمهوری اسلامی - زنده باد جمهوری سوسیالیستی!